

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 januari 2004)

Gemenskapens reglering av laxfisket i Östersjön omfattar totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter liksom tekniska åtgärder med syftet att garantera en hållbar användning av resurserna. Såsom generellt är fallet inom den gemensamma fiskeripolitiken baserar sig kommissionens förslag om totala tillåtna fångstmängder och fiskekvoter på vetenskapliga rön. Eftersom sådana arbetsmetoder används är kommissionen övertygad om att man med det nuvarande gemenskapsregelverket om fisket kommer att kunna bevara bestånden.

När det gäller tilldelningen av kvoter baserar sig en enskild medlemsstats kvot på konceptet relativ stabilitet som är ett av de viktiga inslagen i den gemensamma fiskeripolitiken – se artikel 20.1 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002⁽¹⁾. När det gäller Internationella fiskerikommissionen för Östersjön (IBSFC) och handlingsplanen för lax 1997–2010 kan rekommendation nr XIX som antogs under 2002 medföra vissa förändringar i framtiden i den riktning som ledamoten påtalar. I ovannämnda resolution fastställs att IBSFC skall besluta om ytterligare fiskemöjligheter i fråga om överskott av odlad lax som kommer att fördelas på parterna i förhållande till deras utplacering av vandringslax. Det bör också påpekas att parterna i fråga endast får utnyttja sina ytterligare fiskemöjligheter om de kan styrka att de endast fångar odlad lax i avgränsade fiskeområden och inom ramen för de extra fiskemöjligheterna. De måste också delta i ett fettfenklippningsprogram så att vildlax och odlad lax kan skiljas åt. Syftet med denna nya fångstmetod är att gå från det blandade fisket där man fiskar både vild och odlad lax till ett fiske som riktar in sig på odlade laxbestånd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, EGT L 358, 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0890)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3616/03

från Esko Seppänen (GUE/NGL) till kommissionen

(5 december 2003)

Ämne: Fastställande av fiskekvoter för de nya medlemsstaterna

Hur ämnar kommissionen fastställa lämpliga fiskekvoter för Östersjön då de nya medlemsstaterna ansluter sig till unionen? Kan man i kvoterna för de nya medlemsstaterna exempelvis införa ett krav på utplantering av lax?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 januari 2004)

Nycklarna för relativ stabilitet för den första tilldelningen av de nya medlemsstaternas fiskekvoter fastställs i anslutningsfördraget. För Östersjön baserar sig nycklarna för kvottilldelningen på Internationella fiskerikommissionen för Östersjöns (IBSFC:s) aktuella praxis. Den totala tillåtna fångstmängden (TAC) för Östersjön 2004 fastställdes vid IBSFC:s sammanträde i september–oktober 2003 och resultatet införlivades i gemenskapslagstiftningen i och med förordningen om kvoter och totala tillåtna fångstmängder för 2004.

När det gäller utplantering av lax har medlemsstaterna för närvarande inga sådana skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen och samma sak kommer att gälla för de nya medlemsstaterna. På IBSFC-nivå, där de nya medlemsstaterna kring Östersjön deltar, finns ett antal rekommendationer för handlingsplanen för lax 1997–2010. Enligt dessa skall vildlaxbestånd utplanteras i möjliga laxälvar.